Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41388
Copyright: Melk, Benediktinerstift

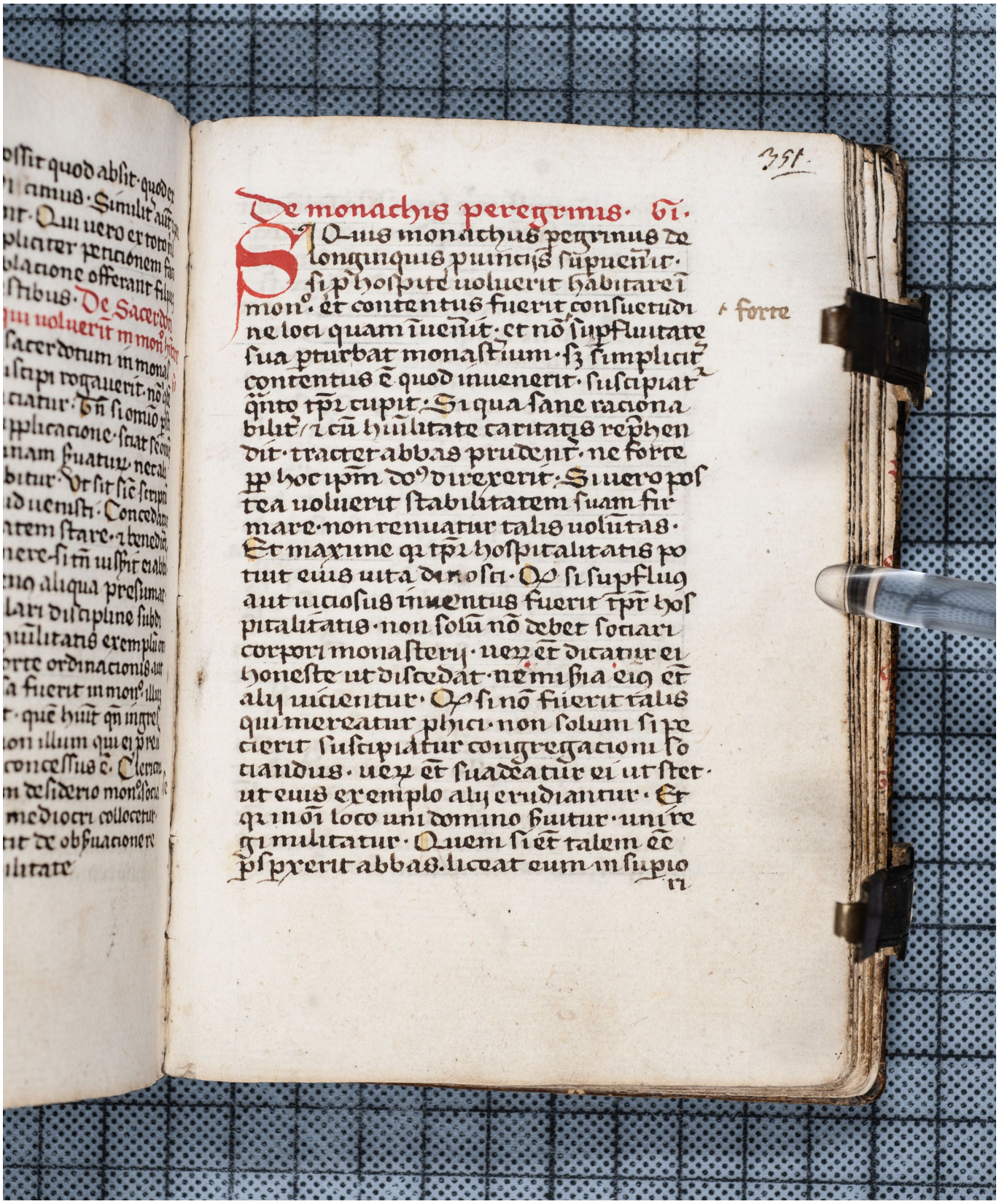

351.

De monachis peregrinis. Cl.

Si quis monachus peregrinus de longinquis prouinciis supuenerit. si p hospite voluerit habitare in mon. et contentus fuerit consuetudine loci quam inuenit. et no supfluitate sua pturbat monasterium. sz simplicit contentus e quod inuenerit. suscipiat qnto tpr cupit. Si qua sane racionabilit / cu humilitate caritatis reprehendit. tractet abbas prudent. ne forte pp hoc ipm do direxerit. Si uero postea voluerit stabilitatem suam firmare. non renuatur talis uolutas. Et maxime qr tpr hospitalitatis potuit eius uita dinosci. Q si supflua aut uiciosus inuentus fuerit tpr hospitalitatis. non solu no debet sociari corpori monasterij. uerum et dicatur ei honeste ut discedat. ne mia eig et alij uicientur. Q si no fuerit talis qui mereatur plici. non solum si pecierit suscipiatur congregacioni sociandus. uerum et suadeatur ei ut stet. ut eius exemplo alij erudiantur. Et qr in oi loco uni domino seruitur. uni regi militatur. Quem si et talem ee pspexerit abbas. liceat eum in supio

forte

in